

Što me je naučio jedan konj

Na prvi pogled, naslov mog rada – *Što me je naučio jedan konj* možda zvuči neobično, ali za mene nosi duboko značenje. Čitajući roman *Divlji konj* Božidara Prosenjaka, shvatila sam da priča o tom konju može biti i moja vlastita priča – priča o odrastanju, slobodi, donošenju odluka i razumijevanju svijeta u kojem živimo.

Divlji konj iz romana odmah mi se svidio. Bio je hrabar, uporan i nije dopuštao da ga drugi oblikuju prema svojim željama. Njegov odnos s Gospodarom posebno me se dojmio, ali i potaknuo na razmišljanje. Gospodar nije bio samo onaj koji ga je zarobio i pokušao ukrotiti, već i njegov učitelj. Onaj koji ga je nagrađivao kada je učinio nešto dobro, ali i kažnjavao kada je pogriješio. Učio ga je što se smije, a što ne smije, kako da ide kroz život, a da ne naškodi sebi. Ponekad je bio grub, ponekad je djelovao nepravedno, ali na kraju se pokazalo da je sve što je činio bilo za njegovo dobro.

Najbolji primjer toga je scena kada se divlji konj prejeo trave i razbolio se. Gospodar ga je tada istukao. Ne iz okrutnosti, već kako bi ga naučio važnu lekciju. Shvatio je da ne smije slijediti samo svoje trenutne želje, već da mora misliti na posljedice svojih postupaka. U tom ga je trenutku konj mrzio, smatrao ga nepravednim, ali tek je kasnije shvatio da mu je time spasio život.

Divlji je konj sanjao da bude slobodan jer je vjerovao da ga Gospodar sputava i drži zarobljenog. Maštao je o beskrajnim prostranstvima i životu bez ograničenja. Ipak, kada je napokon uspio pobjeći i zaista iskusiti slobodu, njegov se san pretvorio u noćnu moru. Uхватili su ga konjokradice i odveli u rudnik gdje je bio primoran raditi teške poslove u nemogućim uvjetima. Tada je shvatio pravu vrijednost slobode, ali i koliko mu je Gospodar zapravo pružao. Sve njegove lekcije, pa čak i one koje su u tom trenutku djelovale strogo, imale su svrhu i bile su izraz brige.

Kada ga je Gospodar napokon pronašao i oslobodio, divlji konj ga je počelo gledati drugim očima. Više ga nije doživljavao kao neprijatelja, već kao nekoga tko mu je bio vodič, učitelj i zaštitnik. Od tog trenutka počeo je uistinu cijeniti sve što je Gospodar za njega učinio.

Odnos između divljeg konja i Gospodara pomogao mi je da shvatim važnost uloge koju roditelji i učitelji imaju u našem životu. Ponekad se čini da su strogi i nepravedni, no to nije zato što nas ne vole, već zato što nam žele dobro. Iako ih ponekad ne razumijemo, ljutimo se na njih i osjećamo da od nas traže previše, kasnije u životu shvatimo koliko su nas njihove lekcije oblikovale i pripremile za život. Često smatramo da su odrasli prestrogi, da ne razumiju naše potrebe i da od nas očekuju previše. No, kao što je Gospodar bio učitelj divljem konju, tako i naši roditelji i učitelji nastoje nas pripremiti za život – život koji nije uvijek lak, pravedan i jednostavan. Svojim nas znanjem, iskustvom i ponekad strogim lekcijama, nastoje oblikovati i pripremiti na izazove koji nas čekaju. Iako ih možda sada ne razumijemo i protivimo se njihovim željama, jednog dana, kada se suočimo sa životnim teškoćama, shvatit ćemo koliko su nas njihove riječi i postupci učinili jačima.

Dakle, *Što me je naučio jedan konj?* Konj me je naučio da sloboda ne mora uvijek biti onakva kakvom je zamišljamo. Da ona nosi odgovornost i posljedice i da ju je važno cijeniti kako bismo shvatili njezinu pravu vrijednost. Osim toga, naučio me je da je važno u životu imati nekoga tko će nas voditi kroz život i usmjeravati, davati nam lekcije koje će nas pripremiti za stvarni život koji je pun izazova.

Svatko od nas u sebi nosi divljeg, nesputanog konja koji želi galopirati kroz život, slijedeći svoje želje i strasti. Ali bez pravih vodiča i uzora, lako možemo zalutati u šumi života, gubeći se u nejasnim putovima i izazovima.

Katja Oreč, 2. c